

VRIJDAG, DEN

2 SEPTEMBER.

Algemeene Secretarij.

Den 31 Augustus 1831.

Alzoo W. H. SNIJDERS, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Vrijdom voor den Mulatten Jongen genaamd FRANS, hem in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen zes weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgerijkt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 31 Augustus 1831.

Alzoo SABANA van FERELJRA, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd en aangesteld tot Straat-voogdes over hare Kinderen met namen; CHARLES en GEORGE, haar in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen veertien dagen, na de dagteekening dezer; hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 31 Augustus 1831.

Alzoo HENDRIK DIJKMAN, in kwaliteit als gemagtigde van HENDRINA JOHANNA FRANKE, eigenares der Plantadje *à la bonkeur*, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven, met namen; Vigelant, Jan, Willem, Albert, Julij, Alijda, Diana; aankomende gemelde Plantadje, te mogen doen overschrijven op den privé naam van HENDRINA JOHANNA FRANKE.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen veertien dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 31 Augustus 1831.

Ter informatie van de daarbij belanghebbenden, dient, dat 's Rijks Transport-Schip *Dordrecht*, op den tweeden September aanstaande, van hier naar Curacao zal vertrekken.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

PARAMARIBO, den 1sten September 1831.
Particuliere berigten uit Demerarij van den 23sten Augustus II., melden het volgende:

Op den 10den Augustus II., 's morgens tusschen 4 en 8 uren, heeft op het Eiland BARBADOS een hevige Orkaan gewoed, vergezeld van een aardbeven en zware regen, waarvan de droppels met modder gemengd waren. Meest alle de Gebouwen, zoowel in de Stad als op de Plantagien, zijn vernield, en al het Suiker-riet met de wortels uitgerooid. In de *Jew-Street*, zijn alleen van verscheidene huizen de daken afgewaaid, en de joodsche Kerk is blijven staan.

Omtrent 10,000 menschen hebben bij dezen verschrikkelijken ramp, hun leven verloren, en het Garnizoen heeft door het instorten der Caserne, mede veel geleden. De schade daardoor veroorzaakt, is onschatbaar. Alle inwoners zijn geruïneert, en zullen genoodzaakt zijn, het Eiland te moeten verlaten. Men ziet met vrees de tijdingen van de andere Eilanden, die meer noordelijk liggen, te ontmoet, dewelke zonder twijfel ook zeer veel geleden zullen hebben, terwijl de Orkaan zijne rigting naar het noorden nam.

— Volgens de *St. James Chronicle*, heeft Prins Leopold van Saxon-Coburg, de kroon van België aanvaard, waardoor de zaken met Holland zoo goed als afgedaan kunnen worden beschouwd.

— Keizer Nicolaas is door de Cholera-Morbus aangetast, en zijn broeder de Grootvorst Constantijn, aan dezelve reeds overleden. De Cholera-Morbus, heerscht zwaar onder de Russische legers, waardoor de Polen ruim veld winnen, om hunne vrijheid te bekampen.

— De Franschen, hebben Lissabon gebombardeert.

*MENGELWERK.**ENGELSCH GEDACHTEN.*

Het stoïcijnsch kunstje om onze behoeften te bevreemden door de beperking onzer begeerten, is even nuttig als de voeten af te snijden wanneer men een paar schoenen noodig heeft.

— Indien er zoo weinig gelukkige huwelijken zijn, de reden is, dat de Jufferschap meer geneegen vindt in het breijen van netten, dan in het maken van koojen.

— Wanneer de mensch iets beoogt of verzoekt, beschouwt hij de zaak enkel van de goede zijde en de voordeelen die er aan ver-

bonden zijn; doch heeft hij zijn wensch verkregen, dan is het alleen de kwade zijde die zijne aandacht bezig houdt.

— Wanneer wij de verledene dingen nagaan, gelijk oorlogen, negociatien, factien, enz., treden wij zoo weinig in de belangen van die tijden, dat wij niet begrijpen hoe de menschen zich die thans in het niet verdwenen zaken zoo zeer hebben kunnen aantrekken: in de gebeurtenissen waarvan wij getuigen zijn, bespeuren wij dezelfde drukte en drift, maar wij verwonderen ons niet.

— Hoe zou men verwachten dat de menschen zich zullen laten raden, daar zij zelfs niet gewaarschuwd willen zijn?

— Over het algemeen, hebben de menschen juist Godsdienst genoeg om elkander te haten, maar te weinig om zich te heminnen.

— De staatkunde, in den zin dien men gewoonlijk aan dit woord hecht, is niets anders dan onkoop en verleiding, en derhalve zonder nut voor een goeden Koning, of een goed Minister: dit is dan de oorzaak dat de meeste Hoven zoo opgepropt zijn van Staatskundigen.

— Gewoonlijk doen de Vorsten nog beter keuzen dan de Ministers aan welke zij de vervulling der Amten overlaten. Meer dan eens heb ik een Vorst een bekwaamen Minister zien kiezen, maar nimmer heb ik dien zelfden Minister zijn invloed zien gebruiken, om den post waarover hij beschikken kon te begeven aan den persoon dien hij het geschikste voor de bediening oordeelde. Een der grootste Staatsdienaren dezer eeuw (begin der 18) wierp de schuld wegens dit zijn gedrag op de hevigheid der partijen, en de onredelijkheid van zijne vrienden.

— Wanneer een gek mij op een afstand houdt, dan is mijn troost dat hij op denzelfden afstand van mij moet blijven.

— Hoe gemakkelijk het schijnen moge leugens te verzinnen, herinner ik mij niet drie goede leugens in mijn geheele leven gehoord te hebben, zelfs niet van degenen die zich als de grootste leugenaars hadden doen kennen.

— Er wordt, onder andere, eene drangreden tegen de Voorzienigheid gebezigd, welke mij integendeel als de sterkste ten betooge van derzelve aanwezig voorkomt. Het onweder, de stormen, de onvruchtbare jaren, de gevaarlijke en schadelijke dieren en meer andere zaken die ons hinderen, beschouwen sommigen als gebreken in de natuur, omdat het leven aangenaamer zoude zijn, als wij daarvan bevrijd waren. Maar hierin is het oogmerk der Voorzienigheid tastbaar. De loop van Zon en Maan, gelijk het geheele stelsel der Heelals, is in de hoogste volmaaktheid geregeld, voor zoo ver de nasporingen der Natuurkundigen strekken. Maar in alles wat God ter verbetering aan den Mensch heeft overgegeven, heeft hij de dingen in een staat van schijnbare onvolmaaktheid gelaten, ten einde de nijverheid tot een prikkel te dienen, zonder welke het leven zoude kwijnen, ja geheel ophouden. *Curis acuit mortalit corda.*

— *Uijmuntend! regt ter snede!* roep ik uit, wanneer mij in een hoek iets voorkomt dat zoo juist mijne meening bevestigt; maar als het er mede strijdt of maar eenigzins van afwijkt, dan is het; hier heeft de Schrijver het mis.

— Apollo werd voor den God der medicijnen en den zender van alle ziekten ongemakken gehouden: beiden behoorden oorspronkelijk en nog heden ten dage tot hetzelfde ambacht.

— Eene vrouw wordt reeds geprezen om een beetje verstand dat zij schijnt te bezitten, gelijk wij eene papegaai in hooge waarde houden, wanneer hij slechts eenige woorden duidelijk kan spreken. (Onze geëerde Lezerssen zullen wel willen geloven dat wij deze aardigheid niet zouden overgenomen hebben, indien wij niet overtuigd waren geweest, dat de satire alleen tegen het mannelijk geslacht was gericht, wegens de slechte, doch zeer verkeerde meening die zij zich van de lieve sexe vormen.)

— Indien de boeken en wetten bij voortdurend zoo vermeerderen, als plaats heeft ge-

had in de laatste vijftig jaren, weet ik niet hoe iemand in vervolg van tijd aanspraak zal kunnen maken op den naam van Geleerde of Advokaat. (NB. Dit werd geschreven; ten minsten gedrukt in 1723, en schijnt eene voorzeggung in te houden, die letterlijk vervuld is. Overal klaagt men over de veelwet-terij, waaraan zeker eenige voordeelen zijn verbonden, maar die ook dit ongemak heeft, dat de middelmatigheid het masker van verdienst aanneemt, en de ware verdiensten, in sommige vakken althans misbeoordeelt, veroordeelt, verdringt en ontmoedigt. gelijk dit in ons land plaats heeft, waar trouwens de menschen wat al te gaauw den moed opgeven. In Frankrijk is de veelwet-terij de grootste vijand van een ieder dien het niet gegeven is den hoogsten trap van geleerdheid of be- kwaamheid te bereiken en eene schitterende reputatie te bekomen. Ook wordt daar geklaagd over eene zekere mate van ervarenheid in de wetten die men bij een aantal misdadigers aan- treft, de bankroeters zijn daar veelal knap- pe regtsgeleerden: in Engeland is dit mede het geval. In ons land behoeft degeen die zijn boel uit de blaauwen zijner schuldeis- schers wil redden zoo bekwaam niet te zijn, als hij maar weet wat *surcheance* is. Zoo dat men ziet dat alles zijn voor en tegen heeft, de algemeene verspreiding van kennis, zoo wel als de algemeene onwetendheid. Wij wil- den eens weten wat bekwaamer dan wij denken van de stelling, dat een onbepaalde voortgang van kennis, zoo wel als de onwetendheid, eindelijk het despotismus in de hand moet werken.)

DE WONDHEELER ABERNETHY.

De Heer T., een jong Edelman, reeds lang met een gebroken arm gesukkelde hebbende, die niet genezen wilde, kwam eindelijk bij ABERNETHY. Hij begon breed uit te weiden over de bijzonderheden van zijn leed; maar de wonderis viel hem al spoedig in de rede, met de woorden: «Ik bid u, Mijnheer! komte hier, om wat te praten, of om mij te hooren? Zoo gij mijnen raad noodig hebt, het is zoo en zoo — ik wensch u goeden morgen.»

Een belangrijker tooneel had er plaats tus- schen dezen zonderlingen. Heelmeester en den vermaarden JOHN PHILPOT CURRAN. Deze had hem eenige malen bezocht, maar geene gele- genheid gevonden, om zijne ongesteldheid, naar hij meende, volkomen duidelijk op te geven. Ten laatste vast besloten hebbende, om zich toch te doen hooren, sprak hij, als hem de heelmeester weder te midden van zijn verhaal in de rede viel, hem aldus aan: «Mijn- heer ABERNETHY! ik ben hier nu op acht onderscheidene dagen geweest, en ik heb u acht onderscheidene guinjes betaald; maar gij hebt nog nooit naar de bijzonderheden van mijne kwaal geluisterd. Ik heb besloten, Mijn- heer! dit vertrek niet te verlaten, vóór dat gij aan mijn verlangen hebt voldaan.» ABER- NETHY, op deze wijze aangesproken, zette zich eenigermate terug op zijnen stoel, nam de hou- ding van een' zeer aandachtigen hoorder aan, en sprak toen, op een' half verwonderden, half genijpigen toon: «Nu dan, heel goed, Mijnheer! Ik ben gereed, om u geheel tot het einde toe te hooren. Begin maar, vertel mij alles — uwe geboorte, uwe maagschap, uwe opvoeding! Ik wacht naar uw believen. Wel- aan, begin maar!» CURRAN, geenszins van zijn stuk gebragt, begon daarop zeer deftig: «Mijn naam is JOHN PHILPOT CURRAN. Mijne ouders waren arme, doch, zoo ik vertrouwde, eerlij- ke lieden, nit het landschap *Manster* (in *Ier- land*), waar ik alzo ter wereld kwam, zijnde geboortig van *Newmarket*, in het Graafschap *Cork*, in den jare duizend zeventhonderd-en- vijftig. Daar mijn vader Rentmeester bij een Biet zeer bemiddeld *Protestantsch* Edelman was, verkreeg hij de gunst, dat ik op eene der *Protestantsche* vrijscholen in de nabuur- schap werd toegelaten, alwaar ik het eerste onderwijs ontving. Vervolgens mogt ik naar het *Trinity-Collegie* gaan.....» Zoo ging hij ge- durende een half uur voort, gevende aan zijnen onverduigen hoorder eene getrouw ver- haal van zijne geboorte, bloedverwantschap en opvoeding — kortom, van zijnen ganschen levensloop, tot hij kwan aan zijne kwaal, waar- van hij de bijzonderheden even breedsprakig opgaf, tot groot verdriet van ABERNETHY, die hem nadezen niet weder te woord stond.

Mejevrouw J.... raadpleegde hem over eene zenuwkwaa. De verschijnselen droegen zoo vele blijken van grilligheid en inbeelding, dat ABERNETHY het heuzelachtige verhaal niet langer kon aanhooren. Hij bood zijner schoone lidenresse een' (*Eng.*) schelling aan, en riep gerudig uit: «Daar, Mejevrouw! ga en

koop een eind scheepstouw; dat is alles, wat gij behoeft.»

De middelen, die ABERNETHY toediende, waren meestal geschikt, om de ingewanden te versterken en de spijsvertering te bevorderen. Hij werd veel geraadpleegd in maagkwalen. Dikwerf verwees hij slechts naar zoodanige blad- zijde in een zijner boeken, alwaar hij het middel reeds had opgegeven. De liders hadden dan slechts het werk te koopen, waar zij hun- ne ongesteldheid naauwkeurig beschreven, en tevens aangewezen zouden vinden, wat zij ter genezing doen moesten.

Het gebeurde eens, dat zekere Jevrouw, niet voldaan met die wijze van inlichting, aanhield met vragen, en volstrekt van hem weten wilde, wat zij mogt eten. Hij hoorde haar eenigen tijd met geduld aan; terwijl zij telkens herhaalde: «Mag ik oesters eten, Doctor? mag ik soep eten?» Eindelijk riep hij ongeduldig uit: «Ik wil u wat zeggen. Jufvrouw! Gij moogt alles eten, behalve den pook en den blaasbalg; want de eene is te hard om te verteren, en de andere is vol wind.»

Het verhaal van zijn vijen en trouwen luidt niet minder zonderling. Eene zikke vrouw ge- durende eenige weken bezoekende, meende hij in hare dochter die hoedanigheden op te mer- ken, welke, naar zijne gedachten, geschikt waren, om den huwelijkenstaat gelukkig te maken. Op eenen zaterdag, derhalve, sprak hij het volgende tot haar: «Gij zijt nu zoo wel, dat ik u niet langer behoef te komen zien. Aanstaaenden maandag denk ik u mijn laatste bezoek te geven. Maar ik wenschte, dat gij en uwe dochter intusschen het voorstel in ernstige overweging naamt, hetwelk ik thans doen wil. Het geschiedt in haast en zonder pligtplegin- gen, ik beken het; doch de pligten van mijn beroep laten mij niet meer tijds over; anders zou ik gaarne op de gewone wijze toegang ge- vraagd en mijne opwachting gemaakt hebben. Ik verdien jaarlijks eene som van .... p. st., en kan mijne vrouw .... p. st. vernaken. Mijn karakter is algemeen bekend. Ik heb in uwe dochter een teeder en hartelijk toegenegen kind gezien, eene vlijtige en zorgvolle ziekenoppas- ster, een zachtzinnig en beminnelijk lid des huisgezins — Zoodanige persoon vereenigt in zich alles, wat een echtgenoot kan verlangen. Ik bied haar mijn hand en mijne middelen aan. Maandag, zoo als ik zeg, zal ik uw besluit vernemen.» Op deze luimige wijze werd het meisje gevrijd en verkregen; en wij meenen er te mogen bijvoegen, dat de verbindtenis in allen opzichte gelukkig was.

ADVERTENTIEN.

Wordt bij publieke Inschrijving te koop aangeboden:

p. m. 6500 ff heele witte bast
» » 2000 » dito zwarte dito } KOFFIJ.
» » 1200 » gebroken
van de Plantaadje *Lugtenburg*.

De monsters zijn te bezigtigen ter Griffie van den Hove van *Civile en Crimi- nelle Justitie*, en ten Kantore van den ondergeteekende.

Dezelve zal vrij in de Waag geleverd worden, moettende de koopers betalen voor ieder Koffij-Baal f 1.

De Inschrijvings-biljetten zullen ter Griffie van opgemaakte Hove worden aan- genomen tot Heden morgen tot 12 uren; zullende dezelve door Heeren gecommil- teerde Raden, op morgen, zijnde Zatur- dag des morgens om Acht uren, worden geopend.

Paramaribo, den 2 September 1831.

JAN DE JAGER Ez.,
Sekwester, c. s.

De Ondergeteekende is van voornemen op Dingsdag den 6den September e. k., des namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester M. A. SALOMONS, pu- blik te doen verkoopen:

Een Erf, gelegen aan de *Saramacca- straat*, uitkomende aan de rivier, bekend onder La. D. No. 538; aankomende den Boedel W. DE VROOME.

Paramaribo, den 1 September 1831.
F. P. PENARD qq.

P. DE MONTEL en J. A. P. BEAU- MONT, Beheerders van den Boedel wij- len Mejevrouw JAQUELINA EVA DE MONTEL, roepen mits dezen op al des

genen, welke iets te vorderen mogten hebben of verschuldigd zijn aan wijlen dezelve, daarvan opgave en betaling te doen aan de eerstgenoemde.

Voorts zal op Maandag, den 5den Sep- tember e. k., des namiddags 4 uren, ten Sterfhuize van wijlen dezelve, aan de *Dominestraat*, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek worden verkocht: Meubelaire Goederen, Goud en Zilver, enz., alsmede Slaven; allen aankomende genoemden Boedel.

En over zes weken, dag en datum nader te bepalen: Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Dominestraat*, bekend onder La. D. No. ....; mede aankomende opgenoemden Boedel.

Paramaribo, den 30 Augustus 1831.

J. VAN GELDER HZ.

Biedt tegens verminderde prijzen te koop aan, de volgende Goederen, als:

Fijne zwarte en witte mans-, jongens en kinder Hoeden, Meisjes dito met plu- men, witte en gekleurde stroo-, livrei- en mariniers Hoeden, mode Petten, een assor- timent versche mans-, jongens-, veter-, wellington-, kleed- en pomp Schoenen, dames en meisjes merinossen en maroquine schoenen en Laarsjes, Kinder dito, Pan- toffels, s. f. en ord. katoenen-, garen-, gebreide lamswolte en zijde Kousen en Sokken, lange en korte Handschoenen, Naaigaren en Katoen in doosjes, s. f. en ordinair Hollandsch en Engelsch Linnen, dito voor Bedlaken, Garen Batist, Shir- ting, wit en gestreept Satin-Yeans, wit en gekleurd Dril, s. f. en ordinair Cam- bricks, Dames Corchetten, zijden-, linnen en katoenen Zakdoeken met geborduurde randen, vriesch en rood Bont, Russisch Calminck, Damast Tafelgoed, Canvas, 12 Beddetijk, Creas, Osnaburgs Linnen, Zeildoek, dito voor Koffijzakken, fijne Gordijn Franjes, zwart zijden Fluweel, dito Halsdoeken, Kantten Shawls, gestikte Dekens, zwart-, rood-, geel en wit Ca- semir, Groen Laken en Drap Zephir, zwart en blaauw Camelot, Bombazet voor rouw Kleedjes, zijden en katoenen Para- pluies, Canape- en Lampkleedjes, gemaakte Rokken, Jassen, Buisjes, Broeken en Vesten, Dames Mantels, een assortiment Pleet-, Verlakt-, Kristal-, Glas en Aarde- werk, elegante gebronsde Hang en Tafel- lampen, Koets Lantaarns, Parfumeriën, Bijouteriën, Koglen, Karette Dames Kam- men, Engel. Schrijf-, Scheer en Dames Werkkistjes, Likeur Kelders, Eng. Tafel-, Scheer en Pennemessen, Scharen, fijne Porceleine Thee Serviesen en Pronkkoppert, lange en neger Pijpen, Rook Tabak, Si- garen, Broodsuiker, Seltzerwater, jonsjes, lijsant en zwarte Thee, heele en halve okshoofden Rode Wijja, dito Madera, Bourdeaux Wijn in kisten van 12 en 48 flesschen, Kurken, Vruchten op Brande- wijn in kistjes, Jenever en Brandewijn in kelders, fijne Cognac do. in dafnejaennes, Malaga-, Muscaal-, Bergerac-, Port en Bourgogne Wijn in kistjes, Elixer, London Poorter en Ale, wit Bier, Likeur, Barbad. Gember in potten, versche Zalm, Oesters, Kreeften, visch- en vleesch Sauce, Cur- rey Powder, engel- en fransche Mosterd, Zuurgoed, Specerijen, Ajuin, drooge Vruchten, zoete en patent Olie, Azijn in dancjaennes, Was Kaarsen voor Koets- lantaarns, 3 zaks vaten zware Haver, Zout in vaten, $\frac{1}{2}$ tonnen Mess Vleesch, dito gezouten Spek, Rolpens, Saucijjes, Worst, Steeben, Kalk en Cement, en vele andere Goederen.

Vermist door den Ondergeteekende, een Goedbriefje van f 200 N. C., geda- teerd den 17 Juli 1831, ten behoeven den Heer G. PONCIA. Dient tevens te- narigt, dat gemeld Goedbriefje aan den Heer G. PONCIA reeds betaald, en dus van nul en geene waarde is.

C. G. E I J B O.

Ter Drukkerij van de Erven G. J. FUCHS;